

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 439/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 439/02 Cauzele conexe C-359/11 și C-400/11: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 octombrie 2014 (cererile de decizie preliminară formulate de Bundesgerichtshof – Germania) – Alexandra Schulz/Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG și Josef Egbringhoff/Stadtwerke Ahaus GmbH (Trimitere preliminară — Directivele 2003/54/CE și 2003/55/CE — Protecția consumatorilor — Piața internă a energiei electrice și a gazelor naturale — Reglementare națională care stabilește conținutul contractelor încheiate cu consumatorii care intră sub incidența obligației generale de aprovizionare — Modificare unilaterală a prețului serviciului de către un vânzător sau furnizor — Informare în timp util, înainte de intrarea în vigoare a acestei modificări, cu privire la motivele, la condițiile și la întinderea acesteia) 2

2014/C 439/03 Cauza C-326/12: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Rita van Caster, Patrick van Caster/Finanzamt Essen-Süd (Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Impozitarea veniturilor rezultate din fonduri de investiții — Obligații de comunicare și de publicare a anumitor informații de către un fond de investiții — Impozitare forfetară a veniturilor rezultate din fonduri de investiții care nu se conformează obligațiilor de comunicare și de publicare) 3

2014/C 439/04	Cauza C-104/13: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 23 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākās tiesas Senāts – Letonia) – AS „Olainfarm”/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra [Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Politica industrială — Directiva 2001/83/CE — Medicament de uz uman — Articolul 6 — Autorizație de introducere pe piață — Articolul 8 alineatul (3) litera (i) — Obligația de a anexa la cererea de autorizare rezultatele testelor farmaceutice și preclinice, precum și ale studiilor clinice — Derogări privind testele preclinice și studiile clinice — Articolul 10 — Medicamente generice — Noțiunea de medicament de referință — Drept subiectiv al titularului autorizației de introducere pe piață a unui medicament de referință de a se opune autorizării introducerii pe piață a unui produs generic al acestui prim medicament — Articolul 10a — Medicamente ale căror substanțe active sunt în uz medical bine stabilit în Uniune de cel puțin 10 ani — Posibilitatea utilizării unui medicament pentru care autorizația a fost eliberată ținând seama de derogarea prevăzută la articolul 10a ca medicament de referință pentru obținerea unei autorizații de introducere pe piață a unui medicament generic]	3
2014/C 439/05	Cauza C-222/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Teleklagenævnet – Danemarca) – TDC A/S/Erhvervsstyrelsen (Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/22/CE — Articolul 32 — Servicii suplimentare obligatorii — Mecanism de compensare a costurilor legate de furnizarea acestor servicii — Noțiunea „instanță” în sensul articolului 267 TFUE — Necompetența Curții).	4
2014/C 439/06	Cauza C-252/13: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 octombrie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 2002/73/CE și 2006/54/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei — Încadrare în muncă și muncă — Acces la încadrarea în muncă — Întoarcerea din concediul de maternitate — Cerințe de formă ale cererii de sesizare a instanței — Expunere coerentă a motivelor — Formulare neechivocă a concluziilor)	5
2014/C 439/07	Cauza C-268/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Sibiu – România) – Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 22 alineatul (2) al doilea paragraf — Asigurări sociale de sănătate — Tratamentele spitalicești acordate în alt stat membru — Refuzul de a elibera o autorizație prealabilă — Lipsa medicamentelor și a materialelor medicale de primă necesitate)	5
2014/C 439/08	Cauza C-299/13: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Grondwettelijk Hof – Belgia) – Isabelle Gielen/Ministerraad [Fiscalitate — Directiva 2008/7/CE — Articolul 5 alineatul (2) și articolul 6 — Impozitare indirectă a majorării de capital — Impozit pe conversia titlurilor la purtător în titluri nominative sau în titluri de valoare dematerializate]	6
2014/C 439/09	Cauza C-302/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākās tiesas Senāts – Letonia) – AS flyLAL-Lithuanian Airlines, în lichidare/VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation [Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 31 — Cerere de recunoaștere și de executare a unei hotărâri prin care se dispun măsuri provizorii sau de conservare — Articolul 1 alineatul (1) — Domeniu de aplicare — Materie civilă și comercială — Noțiune — Cerere de reparare a prejudiciului care rezultă din pretinsele încălcări ale dreptului concurenței al Uniunii Europene — Reduceri aplicate tarifelor de aeroport — Articolul 22 punctul 2 — Competențe exclusive — Noțiune — Litigiu în materie de societăți și de persoane juridice — Hotărâre de acordare a reducerilor — Articolul 34 punctul 1 — Motive de refuz al recunoașterii — Ordinea publică a statului solicitat]	7
2014/C 439/10	Cauza C-305/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, în calitate de lichidator al Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA [Trimitere preliminară — Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale — Articolul 4 alineatele (1), (2), (4) și (5) — Legea aplicabilă în absența alegerii părților — Contract de comision de transport — Contract de transport de mărfuri]	8

2014/C 439/11	Cauzele conexe C-344/13 și C-367/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria provinciale di Roma – Italia) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli (Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Restricții — Legislație fiscală — Venituri provenite din câștiguri din jocuri de noroc — Diferență de impozitare între câștigurile obținute în străinătate și cele provenite de la săli de jocuri naționale)	8
2014/C 439/12	Cauza C-428/13: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell’Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)/Yesmoke Tobacco SpA (Trimitere preliminară — Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Directivele 95/59/CE și 2011/64/UE — Structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat — Stabilirea unei accize — Principiu care stabilește o rată a accizei pentru toate țigaretetele — Posibilitatea statelor membre de a stabili o valoare minimă a accizei — Țigaretete din categoria celor cu prețul cel mai mic — Reglementare națională — Categorie specifică de țigaretete — Stabilirea accizei la 115 %)	9
2014/C 439/13	Cauza C-429/13 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 octombrie 2014 – Regatul Spaniei/Comisia Europeană (Recurs — Fondul de coeziune — Reducerea sprijinului financiar — Nereguli în aplicarea legislației privind achizițiile publice — Adoptarea deciziei de către Comisia Europeană — Nerespectarea termenului stabilit — Consecințe)	10
2014/C 439/14	Cauza C-437/13: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 23 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Unitrading Ltd/Staatssecretaris van Financiën (Trimitere preliminară — Codul vamal comunitar — Recuperarea taxelor la import — Originea mărfurilor — Mijloace de probă — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Autonomia procedurală a statelor membre)	10
2014/C 439/15	Cauza C-492/13: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Varna – Bulgaria) – Traum EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite [Trimitere preliminară — Fiscalitate — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolul 138 alineatul (1) — Scutiri pentru operațiunile intracomunitare — Persoană care achiziționează bunurile neidentificată în scopuri de TVA — Obligația vânzătorului de a proba autenticitatea semnăturii persoanei care achiziționează bunurile sau a reprezentantului acesteia — Principiile proporționalității, securității juridice și protecției încrederii legitime — Efect direct]	11
2014/C 439/16	Cauza C-522/13: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Spania) – Ministerio de Defensa, Navantia SA/Concello de Ferrol [Cerere de decizie preliminară — Concurență — Ajutoare de stat — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Noțiunea „ajutor de stat” — Impozit pe bunurile imobile cu construcții și fără construcții — Scutire fiscală]	12
2014/C 439/17	Cauza C-541/13: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg – Germania) – Douane Advies Bureau Rietveld/Hauptzollamt Hannover (Trimitere preliminară — Uniune vamală și Tarif vamal comun — Clasificare tarifară — Poziția 3822 — Noțiunea „reactivi de diagnostic sau de laborator” — Indicatori de expunere la o temperatură de răspuns predeterminată)	12
2014/C 439/18	Cauza C-565/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Hovrätten för västra Sverige – Suedia) – Procedură penală împotriva Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic (Trimitere preliminară — Relații externe — Acord de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc — Excluderea oricărei posibilități pentru navele comunitare de a exercita activități de pescuit în zonele de pescuit marocane în temeiul unei licențe emise de către autoritățile marocane fără intervenția autorităților competente ale Uniunii Europene)	13
2014/C 439/19	Cauza C-620/13 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 octombrie 2014 – British Telecommunications plc/Comisia Europeană, BT Pension Scheme Trustees Ltd (Recurs — Ajutor de stat — Scutire a unui fond de pensii de obligația de a plăti, pentru anumiți salariați, o contribuție la un fond de protecție a pensiilor — Caracter selectiv al măsurii)	13

2014/C 439/20	Cauza C-641/13 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 9 octombrie 2014 – Regatul Spaniei/Comisia Europeană (Recurs — Fondul de coeziune — Reducere a asistenței financiare — Contracte de achiziții publice de lucrări — Directiva 93/37/CEE — Criterii de atribuire — Experiența în lucrări anterioare — Criterii de selecție calitativă)	14
2014/C 439/21	Cauza C-376/14 PPU: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – C/M [Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare judiciară în materie civilă — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Reținere ilicită — Reședința obișnuită a copilului].	14
2014/C 439/22	Cauza C-369/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Köln (Germania) la 31 iulie 2014 – Sommer Antriebs- și Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG.	15
2014/C 439/23	Cauza C-382/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgerichts Rüsselsheim (Germania) la 11 august 2014 – Juergen Schneider, Erika Schneider/Condor Flugdienst GmbH	16
2014/C 439/24	Cauza C-409/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 28 august 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	16
2014/C 439/25	Cauza C-419/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 8 septembrie 2014 – WebMindLicenses Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság	17
2014/C 439/26	Cauza C-423/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 15 septembrie 2014 – Fazenda Pública/Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA	20
2014/C 439/27	Cauza C-424/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 15 septembrie 2014 – Balogh Jácint Gábor/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága	21
2014/C 439/28	Cauza C-443/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 25 septembrie 2014 – Kreis Warendorf/Ibrahim Alo	21
2014/C 439/29	Cauza C-444/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 25 septembrie 2014 – Amira Osso/Region Hannover	22
2014/C 439/30	Cauza C-445/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 25 septembrie 2014 – Seusen Sume/Landkreis Stade	23
2014/C 439/31	Cauza C-456/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spania) la 2 octombrie 2014 – Manuel Orrego Arias/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	23
2014/C 439/32	Cauza C-457/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale ordinario di Cagliari (Italia) la 2 octombrie 2014 – Procedură penală împotriva Claudia Concu, Isabella Melis.	24
2014/C 439/33	Cauza C-463/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 8 octombrie 2014 – Asparuhovo Lake Investment Company OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” – Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite.	24
2014/C 439/34	Cauza C-468/14: Acțiune introdusă la 13 octombrie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei	25

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**(2014/C 439/01)***Ultima publicație**

JO C 431, 1.12.2014

Publicații anterioare

JO C 421, 24.11.2014

JO C 409, 17.11.2014

JO C 395, 10.11.2014

JO C 388, 3.11.2014

JO C 380, 27.10.2014

JO C 372, 20.10.2014

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 octombrie 2014 (cererile de decizie preliminară formulate de Bundesgerichtshof – Germania) – Alexandra Schulz/Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG și Josef Egbringhoff/Stadtwerke Ahaus GmbH

(Cauzele conexe C-359/11 și C-400/11) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directivele 2003/54/CE și 2003/55/CE — Protecția consumatorilor — Piața internă a energiei electrice și a gazelor naturale — Reglementare națională care stabilește conținutul contractelor încheiate cu consumatorii care intră sub incidența obligației generale de aprovizionare — Modificare unilaterală a prețului serviciului de către un vânzător sau furnizor — Informare în timp util, înainte de intrarea în vigoare a acestei modificări, cu privire la motivele, la condițiile și la întinderea acesteia)

(2014/C 439/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Alexandra Schulz și Josef Egbringhoff

Pârâte: Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG și Stadtwerke Ahaus GmbH

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE coroborat cu anexa A la aceasta și articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 98/30/CE coroborat cu anexa A la aceasta trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care stabilește conținutul contractelor de furnizare a energiei electrice și a gazelor naturale încheiate cu consumatorii, care intră sub incidența obligației generale de aprovizionare, și care prevede posibilitatea de a modifica tariful acestei furnizări, dar nu garantează informarea în timp util a consumatorilor, înainte de intrarea în vigoare a modificării, cu privire la motivele, la condițiile și la întinderea acesteia.

⁽¹⁾ JO C 311, 22.10.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Rita van Caster, Patrick van Caster/Finanzamt Essen-Süd

(Cauza C-326/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Impozitarea veniturilor rezultate din fonduri de investiții — Obligații de comunicare și de publicare a anumitor informații de către un fond de investiții — Impozitare forfetară a veniturilor rezultate din fonduri de investiții care nu se conformează obligațiilor de comunicare și de publicare)

(2014/C 439/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Rita van Caster, Patrick van Caster

Pârât: Finanzamt Essen-Süd

Dispozitivul

Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că nerespectarea de către un fond de investiții nerezident a obligațiilor de comunicare și de publicare a anumitor informații prevăzute de legislația în cauză, aplicabile fără deosebire fondurilor rezidente și celor nerezidente, determină impozitarea forfetară a veniturilor pe care contribuabilul le obține din fondul de investiții respectiv, în măsura în care legislația menționată nu permite contribuabilului în cauză să furnizeze elemente sau informații de natură să stabilească cuantumul efectiv al acestor venituri.

⁽¹⁾ JO C 303, 6.10.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 23 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākās tiesas Senāts – Letonia) – AS „Olainfarm”/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Cauza C-104/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Politica industrială — Directiva 2001/83/CE — Medicament de uz uman — Articolul 6 — Autorizație de introducere pe piață — Articolul 8 alineatul (3) litera (i) — Obligația de a anexa la cererea de autorizare rezultatele testelor farmaceutice și preclinice, precum și ale studiilor clinice — Derogări privind testele preclinice și studiile clinice — Articolul 10 — Medicamente generice — Noțiunea de medicament de referință — Drept subiectiv al titularului autorizației de introducere pe piață a unui medicament de referință de a se opune autorizării introducerii pe piață a unui produs generic al acestui prim medicament — Articolul 10a — Medicamente ale căror substanțe active sunt în uz medical bine stabilit în Uniune de cel puțin 10 ani — Posibilitatea utilizării unui medicament pentru care autorizația a fost eliberată ținând seama de derogarea prevăzută la articolul 10a ca medicament de referință pentru obținerea unei autorizații de introducere pe piață a unui medicament generic]

(2014/C 439/04)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AS „Olainfarm”

Pârâte: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

cu participarea: Grindeks AS

Dispozitivul

- 1) Noțiunea „medicament de referință” în sensul articolului 10 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1394/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007, trebuie interpretată în sensul că include un medicament a cărui autorizație de introducere pe piață a fost emisă în temeiul articolului 10a din această directivă.
- 2) Articolul 10 din Directiva 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1394/2007, coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că titularul autorizației de introducere pe piață a unui medicament utilizat ca medicament de referință în cadrul unei cereri de autorizare de introducere pe piață pentru un medicament generic al unui alt producător, formulată în temeiul articolului 10 din această directivă, dispune de dreptul la o cale de atac împotriva deciziei autorității competente prin care se acordă o autorizație de introducere pe piață pentru acest din urmă medicament în măsura în care este vorba despre obținerea protecției jurisdicționale a unei prerogative pe care articolul 10 menționat o recunoaște titularului respectiv. Un astfel de drept la o cale de atac există în special dacă titularul în cauză pretinde ca medicamentul său să nu fie utilizat în vederea obținerii unei autorizații de introducere pe piață în temeiul articolului 10 menționat pentru un medicament în raport cu care propriul său medicament nu poate fi considerat medicament de referință în sensul aceluiași articol 10 alineatul (2) litera (a).

⁽¹⁾ JO C 123, 27.4.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Teleklagenævnet – Danemarca) – TDC A/S/Erhvervsstyrelsen

(Cauza C-222/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/22/CE — Articolul 32 — Servicii suplimentare obligatorii — Mecanism de compensare a costurilor legate de furnizarea acestor servicii — Noțiunea „instanță” în sensul articolului 267 TFUE — Necompetența Curții)

(2014/C 439/05)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Teleklagenævnet

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TDC A/S

Pârât: Erhvervsstyrelsen

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la întrebările adresate Teleklagenævnet (Danemarca) prin decizia din 22 aprilie 2013.

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 octombrie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos
(Cauza C-252/13) ⁽¹⁾**

**(Nedeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 2002/73/CE și 2006/54/CE —
Egalitate de tratament între bărbați și femei — Încadrare în muncă și muncă — Acces la încadrarea în
muncă — Întoarcerea din concediul de maternitate — Cerințe de formă ale cererii de sesizare a instanței —
Expunere coerentă a motivelor — Formulare neechivocă a concluziilor)**

(2014/C 439/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Martin și M. van Beek, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman și J. Langer, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de
Tribunalul Sibiu – România) – Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa
Națională de Asigurări de Sănătate**

(Cauza C-268/13) ⁽¹⁾

**(Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 22 alineatul
(2) al doilea paragraf — Asigurări sociale de sănătate — Tratament spitalicesc acordat în alt stat
membru — Refuzul de a elibera o autorizație prealabilă — Lipsa medicamentelor și a materialelor
medicale de primă necesitate)**

(2014/C 439/07)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Sibiu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Elena Petru

Pârâte: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Dispozitivul

Articolul 22 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 592/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008, trebuie interpretat în sensul că autorizația solicitată conform alineatului (1) litera (c) punctul (i) al aceluiași articol nu poate fi refuzată atunci când tratamentul spitalicesc în cauză nu poate fi acordat în timp util în statul membru de reședință al asiguratului social din cauza lipsei medicamentelor și a materialelor medicale de primă necesitate. Această imposibilitate trebuie apreciată la nivelul ansamblului spitalelor din acest stat membru apte să acorde tratamentul respectiv și în raport cu intervalul de timp în care acesta din urmă poate fi obținut în timp util.

(¹) JO C 207, 20.7.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Grondwettelijk Hof – Belgia) – Isabelle Gielen/Ministerraad

(Cauza C-299/13) (¹)

[Fiscalitate — Directiva 2008/7/CE — Articolul 5 alineatul (2) și articolul 6 — Impozitare indirectă a majorării de capital — Impozit pe conversia titlurilor la purtător în titluri nominative sau în titluri de valoare dematerializate]

(2014/C 439/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Isabelle Gielen

Pârât: Ministerraad

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2008/7/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 privind impozitarea indirectă a majorării de capital trebuie interpretat în sensul că se opune aplicării unui impozit pe conversia titlurilor la purtător în titluri nominative sau în titluri de valoare dematerializate precum cel în discuție în litigiul principal. Un astfel de impozit nu poate fi justificat în temeiul articolului 6 din directiva menționată.

(¹) JO C 226, 3.8.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākās tiesas Senāts – Letonia) – AS flyLAL-Lithuanian Airlines, în lichidare/VAS Starptautiskā lidosta Riga, AS Air Baltic Corporation

(Cauza C-302/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 31 — Cerere de recunoaștere și de executare a unei hotărâri prin care se dispun măsuri provizorii sau de conservare — Articolul 1 alineatul (1) — Domeniu de aplicare — Materie civilă și comercială — Noțiune — Cerere de reparare a prejudiciului care rezultă din pretinse încălcări ale dreptului concurenței al Uniunii Europene — Reduceri aplicate tarifelor de aeroport — Articolul 22 punctul 2 — Competențe exclusive — Noțiune — Litigiu în materie de societăți și de persoane juridice — Hotărâre de acordare a reducerilor — Articolul 34 punctul 1 — Motive de refuz al recunoașterii — Ordinea publică a statului solicitat]

(2014/C 439/09)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AS flyLAL-Lithuanian Airlines, în lichidare

Pârâte: VAS Starptautiskā lidosta Riga, AS Air Baltic Corporation

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o acțiune precum cea în discuție în litigiul principal, care are ca obiect repararea prejudiciului care rezultă din pretinse încălcări ale dreptului concurenței al Uniunii, este cuprinsă în sfera noțiunii „materie civilă și comercială”, în sensul acestei dispoziții, și intră, pe cale de consecință, în domeniul de aplicare al acestui regulament.
- 2) Articolul 22 punctul 2 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că o acțiune precum cea în discuție în litigiul principal, care are ca obiect repararea prejudiciului care rezultă din pretinse încălcări ale dreptului concurenței al Uniunii, nu constituie o procedură care are ca obiect valabilitatea deciziilor organelor unor societăți în sensul acestei dispoziții.
- 3) Articolul 34 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că nici modalitățile de stabilire a cuantumului sumelor care constituie obiectul măsurilor provizorii și de conservare, pronunțate printr-o hotărâre a cărei recunoaștere și executare sunt solicitate, atunci când este posibil să se urmărească parcursul raționamentului care a condus la stabilirea cuantumului sumelor respective și în condițiile în care existau căi de atac și acestea au fost exercitate pentru contestarea unor astfel de modalități de calcul, nici simpla invocare a unor consecințe economice grave nu constituie motive care să dovedească încălcarea ordinii publice a statului membru solicitat și care să permită să se refuze recunoașterea și executarea în acest stat membru a unei asemenea hotărâri pronunțate într-un alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, în calitate de lichidator al Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Cauza C-305/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale — Articolul 4 alineatele (1), (2), (4) și (5) — Legea aplicabilă în absența alegerii părților — Contract de comision de transport — Contract de transport de mărfuri]

(2014/C 439/10)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Haeger & Schmidt GmbH

Pârâți: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel în calitate de lichidator al Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Dispozitivul

- 1) *Articolul 4 alineatul (4) ultima teză din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, trebuie interpretat în sensul că această dispoziție se aplică unui contract de comision de transport numai în cazul în care obiectul principal al contractului constă în transportul propriu-zis al mărfii în cauză, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.*
- 2) *Articolul 4 alineatul (4) din convenția menționată trebuie interpretat în sensul că legea aplicabilă unui contract de transport de mărfuri, atunci când nu poate fi stabilită în aplicarea celei de a doua teze a acestei dispoziții, trebuie să fie determinată în funcție de norma generală prevăzută la alineatul (1) al articolului respectiv, ceea ce înseamnă că legea care guvernează acest contract este cea a țării cu care contractul prezintă cele mai strânse legături.*
- 3) *Articolul 4 alineatul (2) din aceeași convenție trebuie interpretat în sensul că, în ipoteza în care se susține că un contract prezintă legături mai strânse cu o altă țară decât cea a cărei lege este desemnată de prezumția care figurează la alineatul respectiv, instanța națională trebuie să compare legăturile care există între acest contract și, pe de o parte, țara a cărei lege este desemnată de prezumție și, pe de altă parte, cealaltă țară vizată. În acest sens, instanța națională trebuie să țină seama de ansamblul circumstanțelor, inclusiv de existența altor contracte legate de contractul în cauză.*

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria provinciale di Roma – Italia) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

(Cauzele conexe C-344/13 și C-367/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Restricții — Legislație fiscală — Venituri provenite din câștiguri din jocuri de noroc — Diferență de impozitare între câștigurile obținute în străinătate și cele provenite de la săli de jocuri naționale)

(2014/C 439/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria provinciale di Roma

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

Pârâtă: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

Dispozitivul

Articolele 52 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun legislației unui stat membru care supune impozitului pe venit câștigurile din jocuri de noroc realizate în săli de jocuri situate în alte state membre și scutește de impozitul respectiv venituri similare atunci când provin de la săli de jocuri situate pe teritoriul său național.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)/Yesmoke Tobacco SpA

(Cauza C-428/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Directivele 95/59/CE și 2011/64/UE — Structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat — Stabilirea unei accize — Principiu care stabilește o rată a accizei pentru toate țigaretetele — Posibilitatea statelor membre de a stabili o valoare minimă a accizei — Țigaretete din categoria celor cu prețul cel mai mic — Reglementare națională — Categorie specifică de țigaretete — Stabilirea accizei la 115 %)

(2014/C 439/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Pârâtă: Yesmoke Tobacco SpA

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (2) și articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care stabilește nu o acciză minimă identică aplicabilă tuturor țigaretetelor, ci o acciză minimă care se aplică numai țigaretetelor care au un preț de vânzare cu amănuntul mai mic decât cel al țigaretetelor din categoria de preț cea mai solicitată.

⁽¹⁾ JO C 313, 26.10.2013.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 octombrie 2014 – Regatul Spaniei/Comisia Europeană
(Cauza C-429/13 P) ⁽¹⁾**

(Recurs — Fondul de coeziune — Reducerea sprijinului financiar — Nereguli în aplicarea legislației privind achizițiile publice — Adoptarea deciziei de către Comisia Europeană — Nerespectarea termenului stabilit — Consecințe)

(2014/C 439/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: B. Conte și A. Tokár, agenți, asistați de J. Rivas Andrés, avocat)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene Spania/Comisia (T-384/10, EU:T:2013:277).
- 2) Anulează Decizia C(2010) 4147 a Comisiei din 30 iunie 2010 de reducere a sprijinului financiar acordat în cadrul Fondului de coeziune următoarelor proiecte sau grupuri de proiecte: „Aprovizionarea cu apă a populației care locuiește în bazinul hidrografic al fluviului Guadiana: regiunea Andévalo” (2000.ES.16.C.PE.133), „Asanarea și epurarea bazinului Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe și EE NN PP din Guadalquivir” (2000.ES.16.C.PE.066) și „Aprovizionarea cu apă a sistemelor intercomunale din provinciile Granada și Málaga” (2002.ES.16.C.PE.061).
- 3) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată ale Regatului Spaniei, precum și a propriilor cheltuieli de judecată, efectuate atât în procedura în primă instanță, cât și în cadrul prezentului recurs.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 23 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Unitrading Ltd/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-437/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Codul vamal comunitar — Recuperarea taxelor la import — Originea mărfurilor — Mijloace de probă — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Autonomia procedurală a statelor membre)

(2014/C 439/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Unitrading Ltd

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

- 1) *Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca dovada originii mărfurilor importate, administrată de autoritățile vamale potrivit dreptului procedural național, să se întemeieze pe rezultatele unor analize efectuate de un terț cu privire la care acest terț refuză să furnizeze informații suplimentare, fie autorităților vamale, fie declarantului în vamă, ceea ce are drept consecință împiedicarea sau imposibilitatea verificării sau a contestării exactității concluziilor utilizate, cu condiția respectării principiilor efectivității și echivalenței. Revine instanței naționale sarcina de a verifica dacă această situație s-a regăsit în cauza principală.*
- 2) *Într-un caz precum cel în discuție în litigiul principal și presupunând că autoritățile vamale nu pot să furnizeze informații suplimentare privind analizele în cauză, problema dacă autoritățile vamale trebuie să admită o cerere a persoanei interesate prin care solicită efectuarea, pe propria cheltuială, a unor analize în țara declarată ca țară de origine, precum și problema dacă este relevant faptul că părți din eşantioanele de mărfuri au fost păstrate o anumită perioadă, iar persoana interesată ar fi putut să le aibă la dispoziție în scopul efectuării unor verificări de către un alt laborator și, în caz afirmativ, problema dacă autoritățile vamale trebuie să informeze persoana interesată cu privire la existența unor subeșantioane de mărfuri care au fost păstrate și cu privire la faptul că poate solicita să îi fie puse la dispoziție în scopul efectuării verificărilor menționate trebuie să fie apreciate în temeiul dreptului procedural național.*

(¹) JO C 325, 9.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Varna – Bulgaria) – Traum EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Cauza C-492/13) (¹)

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolul 138 alineatul (1) — Scutiri pentru operațiunile intracomunitare — Persoană care achiziționează bunurile neidentificată în scopuri de TVA — Obligația vânzătorului de a proba autenticitatea semnăturii persoanei care achiziționează bunurile sau a reprezentantului acesteia — Principiile proporționalității, securității juridice și protecției încrederii legitime — Efect direct]

(2014/C 439/15)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Varna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Traum EOOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Dispozitivul

- 1) *Articolul 138 alineatul (1) și articolul 139 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/88/UE a Consiliului din 7 decembrie 2010, trebuie interpretate în sensul că se opun ca, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, administrația financiară dintr-un stat membru să refuze beneficiul dreptului la scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru o livrare intracomunitară pentru motivul că persoana care a achiziționat bunurile nu era identificată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată în alt stat membru și că furnizorul nu a demonstrat nici autenticitatea semnăturii care figurează pe documentele prezentate în susținerea declarației sale de livrare pretins scutită, nici puterea de reprezentare a persoanei care a semnat aceste documente în numele persoanei care a achiziționat bunurile, în condițiile în care dovezile justificative ale dreptului de scutire prezentate de furnizor în susținerea declarației sale erau conforme cu lista documentelor care trebuie prezentate respectivei administrații, stabilită de dreptul național, și au fost acceptate inițial de aceasta ca dovezi justificative, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.*

- 2) *Articolul 138 alineatul (1) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/88, trebuie interpretat în sensul că are efect direct, astfel încât poate fi invocat de persoanele impozabile în fața instanțelor naționale împotriva statului în vederea obținerii unei scutiri de taxa pe valoarea adăugată pentru o livrare intracomunitară.*

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Spania) – Ministerio de Defensa, Navantia SA/ Concello de Ferrol

(Cauza C-522/13) ⁽¹⁾

[Cerere de decizie preliminară — Concurență — Ajutoare de stat — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Noțiunea „ajutor de stat” — Impozit pe bunurile imobile cu construcții și fără construcții — Scutare fiscală]

(2014/C 439/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Părțile din procedura principală

Reclamante: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Pârât: Concello de Ferrol

Dispozitivul

Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că poate constitui un ajutor de stat, interzis în temeiul acestei dispoziții, scutirea de impozitul pe bunurile imobile a unei parcele de teren care aparține statului și care este pusă la dispoziția unei întreprinderi în care acesta din urmă deține totalitatea capitalului și care realizează, pe parcela respectivă, bunuri și servicii care pot face obiectul schimburilor comerciale dintre statele membre pe piețe deschise concurenței. Revine totuși instanței de trimitere sarcina să verifice dacă, având în vedere ansamblul elementelor pertinente ale litigiului cu care este sesizată, apreciate în lumina elementelor de interpretare oferite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, o astfel de scutare trebuie calificată drept ajutor de stat în sensul aceleiași dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 367, 14.12.2013.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg – Germania) – Douane Advies Bureau Rietveld/Hauptzollamt Hannover

(Cauza C-541/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Uniune vamală și Tarif vamal comun — Clasificare tarifară — Poziția 3822 — Noțiunea „reactivi de diagnostic sau de laborator” — Indicatori de expunere la o temperatură de răspuns predeterminată)

(2014/C 439/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Douane Advies Bureau Rietveld

Pârâtă: Hauptzollamt Hannover

Dispozitivul

Poziția 3822 din Nomenclatura combinată, care figurează la anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010, trebuie interpretată în sensul că indicatori de temperatură precum produsele comercializate sub numele „WarmMark” și „ColdMark”, care, prin efectul unei modificări de culoare ce rezultă din variația volumului lichidelor pe care le conțin, indică, în mod ireversibil, dacă s-a atins o temperatură superioară sau inferioară unui prag determinat, nu intră la această poziție.

(¹) JO C 9, 11.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Hovrätten för västra Sverige – Suedia) – Procedură penală împotriva Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

(Cauza C-565/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Relații externe — Acord de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc — Excluderea oricărei posibilități pentru navele comunitare de a exercita activități de pescuit în zonele de pescuit marocane în temeiul unei licențe emise de către autoritățile marocane fără intervenția autorităților competente ale Uniunii Europene)

(2014/C 439/18)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Hovrätten för västra Sverige

Părțile din procedura penală principală

Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

Dispozitivul

Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc, aprobat în numele Comunității prin Regulamentul (CE) nr. 764/2006 al Consiliului din 22 mai 2006, în special articolul 6 din acesta, trebuie interpretat în sensul că exclude orice posibilitate a navelor comunitare de a exercita activități de pescuit în zonele de pescuit marocane în temeiul unei licențe de pescuit emise de către autoritățile marocane fără intervenția autorităților competente ale Uniunii Europene.

(¹) JO C 15, 18.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 octombrie 2014 – British Telecommunications plc/Comisia Europeană, BT Pension Scheme Trustees Ltd

(Cauza C-620/13 P) (¹)

(Recurs — Ajutor de stat — Scutire a unui fond de pensii de obligația de a plăti, pentru anumiți salariați, o contribuție la un fond de protecție a pensiilor — Caracter selectiv al măsurii)

(2014/C 439/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: British Telecommunications plc (reprezentanți: J. Holmes, Barrister, H. Legge, QC)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și N. Khan, agenți), BT Pension Scheme Trustees Ltd (reprezentanți: J. Derenne și A. Müller-Rappard, avocați, mandatați de M. Farley, solicitor)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă *British Telecommunications plc* și *BT Pension Scheme Trustees Ltd* la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 61, 1.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 9 octombrie 2014 – Regatul Spaniei/Comisia Europeană

(Cauza C-641/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Fondul de coeziune — Reducere a asistenței financiare — Contracte de achiziții publice de lucrări — Directiva 93/37/CEE — Criterii de atribuire — Experiența în lucrări anterioare — Criterii de selecție calitativă)

(2014/C 439/20)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: S. Pardo Quintillán și A. Steiblytė, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 31, 1.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – C/M

(Cauza C-376/14 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare judiciară în materie civilă — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Reținere ilicită — Reședința obișnuită a copilului]

(2014/C 439/21)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamant: C

Pârâtă: M

Dispozitivul

- 1) *Articolul 2 punctul 11 și articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 trebuie interpretate în sensul că, în situația în care deplasarea copilului a avut loc în conformitate cu o hotărâre judecătorească executorie provizoriu care a fost ulterior infirmată printr-o hotărâre judecătorească prin care s-a stabilit reședința copilului la domiciliul părintelui care locuiește în statul membru de origine, instanța din statul membru în care a fost deplasat copilul, sesizată cu o cerere de înapoiere a copilului, trebuie să verifice, procedând la o evaluare a ansamblului împrejurărilor specifice ale cauzei, dacă copilul avea încă reședința obișnuită în statul membru de origine imediat înainte de pretinsa reținere ilicită. În cadrul acestei evaluări, trebuie să se țină seama de faptul că hotărârea judecătorească de autorizare a deplasării putea fi executată cu titlu provizoriu și era atacată cu apel.*
- 2) *Regulamentul nr. 2201/2003 trebuie interpretat în sensul că, în situația în care deplasarea copilului a avut loc în conformitate cu o hotărâre judecătorească executorie provizoriu care a fost ulterior infirmată printr-o hotărâre judecătorească prin care s-a stabilit reședința copilului la domiciliul părintelui care locuiește în statul membru de origine, neînapoierea copilului în acest stat membru după cea de a doua hotărâre este ilicită, iar articolul 11 din regulamentul își găsește aplicarea dacă se consideră că, imediat înainte de această reținere, copilul avea încă reședința obișnuită în statul membru de origine. Dacă se consideră că, dimpotrivă, copilul nu mai avea la acest moment reședința obișnuită în statul membru de origine, hotărârea de respingere a cererii de înapoiere întemeiate pe dispoziția menționată este luată fără a aduce atingere aplicării normelor privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pronunțate într-un stat membru stabilite în capitolul III din același regulament.*

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Köln (Germania) la 31 iulie 2014 – Sommer Antriebs- și Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Cauza C-369/14)

(2014/C 439/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Pârâtă: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Întrebările preliminare

- 1) *Articolul 2 alineatul (1), articolul (3) litera (a), precum și anexa IA și anexa IB la Directiva 2002/96/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) și/sau articolul 2 alineatul (1) litera (a), articolul 3 alineatul (1) litera (a), precum și anexa I și anexa II la Directiva 2012/19/UE⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) trebuie interpretate în sensul că dispozitivele de acționare a ușilor (de garaj) care folosesc tensiuni electrice de circa 220-240 V, produse în vederea montării alături de ușile (de garaj) în ansamblul de echipamente al clădirii, sunt incluse în sfera noțiunii de echipamente electrice și electronice, în special a noțiunii de unelte electrice și electronice?*
- 2) *În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:*

Anexa IA punctul 6 și anexa IB punctul 6 la Directiva 2002/96/CE și/sau articolul 3 alineatul (1) litera (b), anexa I punctul 6 și anexa II punctul 6 la Directiva 2012/19/UE trebuie interpretate în sensul că dispozitivele de acționare (a ușilor de garaj) menționate în cadrul primei întrebări trebuie considerate componente ale uneltelor industriale fixe de mari dimensiuni în sensul acestor dispoziții?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și al unui răspuns negativ la a doua întrebare:

Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2002/96/CE și/sau articolul 2 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2012/19/UE trebuie interpretate în sensul că dispozitivele de acționare (a ușilor de garaj) menționate în cadrul primei întrebări trebuie considerate părți ale unui alt tip de echipamente care nu intră sub incidența domeniului de aplicare al directivei aplicabile?

- ⁽¹⁾ Directiva 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) – Declarație comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind articolul 9 (JO L 37, p. 24, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 184).
- ⁽²⁾ JO L 197, p. 38.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgerichts Rüsselsheim (Germania) la 11 august 2014 –
Juergen Schneider, Erika Schneider/Condor Flugdienst GmbH**

(Cauza C-382/14)

(2014/C 439/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Rüsselsheim

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Juergen Schneider, Erika Schneider

Pârâtă: Condor Flugdienst GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Împrejurările excepționale în sensul articolului 5 alineatul (3) din regulament ⁽¹⁾ trebuie să privească în mod direct zborul rezervat?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: câte zboruri anterioare efectuate de aeronava utilizată pentru zborul programat sunt relevante pentru existența unor împrejurări excepționale? Există o limită în timp pentru luarea în considerare a unor împrejurări excepționale care au intervenit cu ocazia zborurilor anterioare? În caz afirmativ, cum se calculează această limită în timp?
- 3) În cazul în care împrejurări excepționale care au intervenit cu ocazia zborurilor anterioare sunt relevante în privința unui zbor efectuat ulterior, măsurile rezonabile pe care operatorul de transport aerian trebuie să le adopte în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din regulament trebuie să vizeze numai prevenirea apariției împrejurărilor excepționale sau și prevenirea unei întârzieri mai mari?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria)
la 28 august 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft./Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Cauza C-409/14)

(2014/C 439/24)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Întrebările preliminare

1) Descrierea mărfii desemnate drept „tutunuri uscate cu aer cald”, conform poziției NC 2401 10 35 din capitolul 24 „Tutun și înlocuitori de tutun prelucrați” inclus în Regulamentul (UE) nr. 861/2010 al Comisiei de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun ⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că cuprinde numai tutunuri nedesprinse de pe tulpină uscate cu aer:

— care constă în frunze întregi ale plantei de tutun;

— nerupte, nici presate sau comprimate;

— care, în afară de uscarea la aer, care se înțelege ca un tip de „transformare”, nu permite ca tutunurile nedesprinse de pe tulpină uscate cu aer cald de la poziția NC [2401 10] 35 să fie supuse niciunei alte transformări (de exemplu, înlăturarea pedunculilor, ruperea frunzelor sau comprimarea lor);

— care nu au calitatea de a putea fi fumate [?]

2) Noțiunea „procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv” prevăzută la articolul 4 punctul 6 din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE trebuie interpretată în sensul că cuprinde și cazul mărfii (produs supus accizei) aflate în tranzit extern, în depozitare temporară sau în antrepozit vamal în temeiul unor documente de însoțire în care poziția tarifară este indicată greșit (2403 10 9000 NC în loc de 2401 10 35 NC [sic]) însă capitolul pertinent (capitolul 24 – Tutun) și toate celelalte date ale acestor documente (numărul containerului, cantitatea, masa netă) sunt corecte, sigiliile fiind intacte [?]

(Cu alte cuvinte, trebuie să se clarifice dacă o anumită marfă se poate afla în cadrul unei proceduri vamale suspensive sau al unui regim vamal suspensiv în cazul în care în documentele de însoțire a fost indicat corect capitolul din Tariful vamal comun dar incorect poziția tarifară specifică.)

3) Noțiunea „import” prevăzută la articolul 2 litera (b) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE ⁽²⁾ și noțiunea „import de produse accizabile” prevăzută la articolul 4 punctul 8 din aceeași directivă trebuie interpretate în sensul că acestea cuprind și cazul în care poziția vamală a mărfii reale în regim de tranzit extern și poziția tarifară care apare în documentele sale de însoțire diferă, dată fiind împrejurarea că, în afara acestei diferențe, atât desemnarea capitolului (în speță, capitolul 24 – Tutun), cât și cantitatea și masa netă ale mărfii reale sunt conforme cu datele din documentele de însoțire [?]

4) Printre neregularitățile la care se referă articolul 38 din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor [și de abrogare a Directivei 92/12/CEE] este cuprins faptul că o marfă urmează procedura vamală suspensivă sau regimul vamal suspensiv atunci când în documentele sale de însoțire figurează o indicație NC incorectă, în conformitate cu anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, modificat prin Regulamentul (UE) nr. 861/2010 [?]

⁽¹⁾ JO L 284, 29.10.2010, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, p. 12).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 8 septembrie 2014 – WebMindLicenses Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Cauza C-419/14)

(2014/C 439/25)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: WebMindLicenses Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Întrebările preliminare

- 1) În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (c), articolul 24 alineatul (1) și articolul 43 din Directiva 2006/112/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „Directiva TVA”), pentru a identifica persoana care furnizează serviciul în scopuri de TVA, atunci când se examinează dacă o operațiune are caracter fictiv, este lipsită de conținut economic sau comercial real și este destinată exclusiv pentru obținerea unui avantaj fiscal, este relevant pentru interpretare faptul că, în împrejurările litigiului principal, administratorul și asociatul unic al societății comerciale care acordă licența este persoana fizică ce a creat know-how-ul transferat prin contractul de licență?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, atunci când se aplică articolul 2 alineatul (1) litera (c), articolul 24 alineatul (1) și articolul 43 din Directiva TVA și când se evaluează dacă a existat o practică abuzivă, este relevant faptul că această persoană fizică poate influența în mod informal modul de operare al societății comerciale care a achiziționat licența și deciziile societății menționate? În scopul acestei interpretări, poate fi relevantă împrejurarea că acel creator al know-how-ului participă sau poate participa direct sau indirect, consiliind profesional sau oferind consiliere cu privire la dezvoltarea și la exploatarea know-how-ului, în adoptarea unor decizii economice referitoare la furnizarea serviciului bazat pe respectivul know-how?
- 3) În împrejurările litigiului principal și ținând seama de considerațiile expuse la cea de a doua întrebare, pentru a identifica persoana care furnizează serviciul în scopuri de TVA este relevant, pe lângă analiza operațiunii contractuale subiacente, faptul că acel creator al know-how-ului, ca persoană fizică, exercită o influență, mai exact o influență determinantă, sau emite linii directoare cu privire la modul în care se furnizează serviciul bazat pe respectivul know-how?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare, atunci când se stabilește măsura acelei influențe și a acelor linii directoare, ce împrejurări se pot lua în considerare sau, mai exact, în temeiul căror criterii se poate stabili că se exercită o influență determinantă asupra furnizării serviciului și că respectivul conținut economic real al operațiunii subiacente era în favoarea întreprinderii care acordă licența?
- 5) În împrejurările litigiului principal, în examinarea aspectului dacă a fost obținut un avantaj fiscal, este relevant atunci când se analizează relațiile dintre operatorii economici și persoanele implicate în operațiune că persoanele impozabile care au participat la operațiunea contractuală în litigiu, care urmărește evaziunea fiscală, sunt persoane juridice, atunci când autoritatea fiscală a unui stat membru atribuie unei persoane fizice adoptarea deciziilor strategice și operaționale cu privire la exploatarea? În cazul unui răspuns afirmativ, trebuie să se țină seama de statutul membru în care persoana fizică respectivă a adoptat aceste decizii? În împrejurări precum cele în discuție în prezenta cauză, dacă se poate stabili că poziția contractuală a părților nu este decisivă, este relevant în vederea interpretării faptul că revine în sarcina unor subcontractori gestionarea instrumentelor tehnice, a resurselor umane și a operațiunilor financiare necesare pentru furnizarea serviciului bazat pe internet în cauză în speță?
- 6) În cazul în care se poate constata că clauzele contractului de licență nu reflectă un conținut economic real, recalificarea clauzelor contractuale și restabilirea situației care ar fi existat în cazul în care nu ar fi avut loc operațiunea în care se concretizează practica abuzivă implică posibilitatea ca autoritatea fiscală a statului membru să stabilească în mod diferit statutul membru de furnizare și, prin urmare, locul de exigibilitate a taxei, chiar dacă societatea care a achiziționat licența a plătit taxa exigibilă în statul membru în care are sediul și în conformitate cu cerințele legale prevăzute în acest stat membru?
- 7) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că este contrar acestora și poate reprezenta un abuz al libertății de stabilire și al libertății de a presta servicii un cadru contractual, precum cel în discuție în litigiul principal, potrivit căruia o societate care este persoană impozabilă într-un stat membru, transferă printr-un contract de licență unei alte societăți, persoană impozabilă într-un alt stat membru, know-how-ul pentru furnizarea unor servicii prin care se oferă conținut pentru adulți, printr-o tehnologie de comunicare interactivă bazată pe Internet, precum și dreptul de a îl utiliza, în împrejurări caracterizate prin faptul că cota de TVA în statul membru de reședință al societății care a achiziționat licența este mai avantajoasă în ceea ce privește serviciul transferat?

- 8) În împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, ce importanță trebuie acordată avantajului fiscal care se poate presupune că ar fi realizat și considerațiilor comerciale avute în vedere de societatea care acordă licența? În acest context și mai exact, este relevant în scopul interpretării faptului că asociatul unic și administratorul societății comerciale care acordă licența este persoana fizică ce a creat inițial know-how-ul?
- 9) În analiza comportamentului abuziv pot fi luate în considerare și, în caz afirmativ, ce importanță au împrejurări similare celor din litigiul principal, precum datele tehnice și de infrastructură referitoare la instituirea și executarea serviciului care face obiectul operațiunii în cauză și pregătirea și resursele umane de care dispune societatea care acordă licența de a furniza serviciul în cauză?
- 10) În situația analizată în prezenta cauză articolul 2 alineatul (1) litera (c), articolul 24 alineatul (1) și articolele 43 și 273 din Directiva TVA, în coroborare cu articolul 4 alineatul (3) TFUE și cu articolul 325 TFUE, trebuie interpretate în sensul că, pentru îndeplinirea corectă a obligației statelor membre ale Uniunii de a percepe eficient și prompt valoarea totală a TVA-ului și pentru a evita eventuala pierdere pe care o implică fraudă și evaziunea fiscală dincolo de frontierele statelor membre, în cazul unei operațiuni de furnizare a unor servicii și pentru a identifica persoana care furnizează serviciul, autoritatea fiscală a statului membru, în etapa probatorie a procedurii administrative de natură fiscală, în scopul de a clarifica situația de fapt, este împuternicită să admită date, informații și dovezi, și, prin urmare, înregistrări ale unor interceptări obținute fără cunoștința persoanei impozabile de organele de cercetare ale autorității fiscale în contextul unei proceduri penale și să le utilizeze ca bază pentru evaluarea consecințelor fiscale și că, la rândul său, instanța de contencios administrativ sesizată cu acțiunea împotriva deciziei administrative a autorității fiscale din statul membru este împuternicită să efectueze o evaluare a respectivelor elemente, în contextul examinării legalității acelor dovezi?
- 11) În situația analizată în prezenta cauză, articolul 2 alineatul (1) litera (c), articolul 24 alineatul (1) și articolele 43 și 273 din Directiva TVA în coroborare cu articolul 4 alineatul (3) TFUE și cu articolul 325 TFUE, trebuie interpretate în sensul că, pentru îndeplinirea corectă a obligației statelor membre ale Uniunii de a percepe eficient și prompt valoarea totală a TVA-ului și pentru îndeplinirea obligației statelor membre de a asigura respectarea obligațiilor impuse persoanelor impozabile, marja recunoscută în ceea ce privește mijloacele de care dispune autoritatea fiscală a statului membru include posibilitatea ca respectivul stat membru să folosească dovezi obținute inițial în vederea unei proceduri penale pentru a preveni comportamente apte să conducă la evaziune fiscală, chiar în cazul în care legislația națională în sine nu permite obținerea de informații fără cunoștința persoanei în cauză, în contextul unei proceduri administrative pentru a preveni comportamente apte să conducă la evaziune fiscală, sau o condiționează, în cadrul procedurii penale unor garanții care nu sunt prevăzute în procedura administrativă de natură fiscală, recunoscând în același timp posibilitatea autorității administrative de a acționa în conformitate cu principiul libertății mijloacelor de probă?
- 12) Articolul 8 alineatul (2) din CEDO coroborat cu articolul 52 alineatul (2) din Cartă, împiedică recunoașterea în favoarea autorității fiscale a statului membru a competenței la care se referă a zecea și a unsprezecea întrebare sau, în împrejurările prezentei cauze, se poate considera justificată, în vederea combaterii a evaziunii fiscale, utilizarea în cadrul unei proceduri administrative de natură fiscală a concluziilor deduse din informațiile obținute fără cunoștința persoanei în cauză, având în vedere colectarea efectivă a impozitelor și în scopul „bunătății economice a țării”?
- 13) În măsura în care răspunsul la a zecea – a douăsprezecea întrebare este în sensul că autoritatea fiscală a statului membru poate utiliza astfel de probe în cadrul procedurii administrative, autoritatea fiscală a statului membru trebuie, în scopul de a să asigure caracterul efectiv al dreptului la o bună administrare și a dreptului la apărare, potrivit articolelor 7, 8, 41 și 48 din Cartă, în coroborare cu articolul 52 alineatul (1) din Cartă, să asculte persoana impozabilă în cursul procedurii administrative, pentru a garanta acesteia accesul la concluziile care se desprind din informațiile obținute fără cunoștința sa și să respecte scopul pentru care datele conținute în respectivele dovezi au fost obținute, sau în acest din urmă context, faptul că informațiile obținute fără cunoștința persoanei în cauză sunt destinate exclusiv unei investigații de natură penală împiedică din principiu utilizarea unor astfel de dovezi?
- 14) În cazul în care respectivele dovezi se obțin și se folosesc contrar articolelor 7, 8, 41 și 48 din Cartă, în coroborare cu articolul 47 din Cartă, este în conformitate cu dreptul la un recurs efectiv legislația națională potrivit căreia o cale jurisdicțională de atac împotriva legalității procedurale a deciziilor emise în materie fiscală poate să fie admisă și să conducă la anularea deciziei numai dacă, în funcție de împrejurările cauzei, există posibilitatea efectivă ca decizia atacată să fi fost diferită dacă nu ar fi survenit eroarea procedurală și dacă, în plus, respectivul viciu ar fi afectat poziția juridică de fond a reclamantei, sau erorile procedurale săvârșite în acest fel ar trebui să fie luate în considerare într-un context mai larg indiferent de influența pe care o are asupra rezultatului procedurii viciul de procedură care încalcă prevederile Cartei?

- 15) Caracterul efectiv al articolul 47 din Cartă impune ca, într-o situație procedurală, precum cea în cauză, instanța de contencios administrativ sesizată cu acțiunea împotriva deciziei administrative a autorității fiscale din statul membru poate verifica legalitatea obținerii dovezilor colectate în vederea procedurii penale fără cunoștința persoanei în cauză, în cadrul unei proceduri penale, în special în cazul în care persoana impozabilă împotriva căreia a fost inițiată procedura penală paralelă nu are cunoștință de respectiva documentație și nu a fost în măsură să conteste legalitatea acesteia în fața unei instanțe?
- 16) Având în vedere, de asemenea, a șasea întrebare, Regulamentul (UE) nr. 904/2010 ⁽²⁾ al Consiliului privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, în special în lumina considerentului (7) potrivit căruia în vederea colectării taxei datorate, statele membre ar trebui să coopereze pentru a contribui la garantarea faptului că TVA este stabilită corect și, prin urmare, statele membre trebuie nu numai să controleze aplicarea corectă a taxei datorate pe propriul teritoriu, ci ar trebui, în egală măsură, să furnizeze asistență altor state membre pentru garantarea aplicării corecte a taxei datorate în alt stat membru ca urmare a unei activități desfășurate pe teritoriul propriu, trebuie interpretat în sensul că, într-o situație de fapt precum cea din prezenta cauză, autoritatea fiscală a statului membru care descoperă datoria fiscală trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală a statului membru în care persoana impozabilă a făcut obiectul unei inspecții fiscale și și-a îndeplinit obligația de plată a impozitului?
- 17) În cazul unui răspuns afirmativ la a șaisprezecea întrebare și dacă deciziile adoptate de autoritatea fiscală a statului membru sunt atacate în fața unei instanțe și se constată nelegalitatea procedurală a acestora pentru acest motiv, cu alte cuvinte pe baza neobținerii de informații și a lipsei unei cereri, ce măsură trebuie să adopte instanța sesizată cu acțiunea împotriva deciziilor administrative luate de autoritatea fiscală a statului membru, luând în considerare deopotrivă considerațiile expuse la a paisprezecea întrebare?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

⁽²⁾ JO L 268, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la
15 septembrie 2014 – Fazenda Pública/Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA**

(Cauza C-423/14)

(2014/C 439/26)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Apelantă: Fazenda Pública

Intimată: Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii, în special dispozițiile articolului 78 litera (a) din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾, se opune ca [...] taxa de ocupare a subsolului achitată de o societate de distribuție a gazului natural să fie repercutată asupra consumatorului final ca atare și indiferent de prețul plătit de acesta pentru gazul consumat, cu alte cuvinte, fără să fie inclusă în acest preț?

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, formulăm următoarea întrebare preliminară:

- 2) Dreptul Uniunii, în special dispozițiile articolelor 73-79 din Directiva 2006/112/CE, se opune ca [...] taxa de ocupare a subsolului să nu fie inclusă în baza de impozitare [în scopuri de TVA] atunci când taxa de ocupare a subsolului achitată de o societate de distribuție a gazului natural este repercutată asupra consumatorului final ca atare și indiferent de prețul plătit de acesta pentru gazul consumat?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria)
la 15 septembrie 2014 – Balogh Jácint Gábor/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális
Adó Főigazgatósága**

(Cauza C-424/14)

(2014/C 439/27)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Balogh Jácint Gábor

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibilă cu obligația de a depune o declarație privind desfășurarea unei activități prevăzută la articolul 213 alineatul (1) și la articolul 214 alineatul (1) din Directiva privind TVA-ul⁽¹⁾ practica națională maghiară constând în solicitarea înregistrării în mod obligatoriu a particularilor care, fără a depăși limita prevăzută pentru scutirea subiectivă, nu doresc să desfășoare o activitate supusă taxei pe valoarea adăugată?
- 2) Autoritatea fiscală, cu ocazia unei verificări *a posteriori*, poate sancționa nedepunerea declarației privind desfășurarea unei activități în cazul în care limita prevăzută pentru scutirea subiectivă nu este depășită?
- 3) Autoritatea fiscală poate să se subroge cu ocazia unei verificări *a posteriori* în dreptul particularului de a opta și, ignorând principiul echității procedurii, poate exclude posibilitatea particularului de a opta pentru scutirea subiectivă?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 25 septembrie
2014 – Kreis Warendorf/Ibrahim Alo**

(Cauza C-443/14)

(2014/C 439/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurrent: Kreis Warendorf

Intimat: Ibrahim Alo

Cu participarea: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Întrebările preliminare

- 1) Obligația de a-și stabili reședința într-o anumită zonă a statului membru delimitată geografic (comună, district, regiune) reprezintă o restricție a liberei circulații în sensul prevăzut la articolul 33 din Directiva 2011/95/UE⁽¹⁾ în cazul în care resortisantul străin beneficiază în rest de libertatea de circulație și de ședere pe teritoriul național al statului membru?

- 2) Impunerea unei condiții de reședință în sarcina beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară este compatibilă cu articolul 33 și/sau cu articolul 29 din Directiva 2011/95/UE în cazul în care aceasta este justificată prin realizarea unei repartiții corespunzătoare a sarcinii reprezentate de protecția socială între diferitele instituții competente de pe teritoriul național?
- 3) Impunerea unei condiții de reședință în sarcina beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară este compatibilă cu articolul 33 și/sau cu articolul 29 din Directiva 2011/95/UE în cazul în care aceasta este justificată prin motive de politică în materie de migrație sau de integrare, de exemplu în scopul evitării unor focare de tensiune socială ca urmare a stabilirii unui număr ridicat de străini în anumite comune sau districte? În acest sens, este suficient să se indice în mod abstract motive de politică în materie de migrație sau de integrare ori astfel de motive trebuie stabilite concret?

⁽¹⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, p. 9).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 25 septembrie 2014 – Amira Osso/Region Hannover

(Cauza C-444/14)

(2014/C 439/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Amira Osso

Pârâtă: Region Hannover

Cu participarea: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Întrebările preliminare

- 1) Obligația de a-și stabili reședința într-o anumită zonă a statului membru delimitată geografic (comună, district, regiune) reprezintă o restricție a liberei circulații în sensul prevăzut la articolul 33 din Directiva 2011/95/UE ⁽¹⁾ în cazul în care resortisantul străin beneficiază în rest de libertatea de circulație și de ședere pe teritoriul național al statului membru?
- 2) Impunerea unei condiții de reședință în sarcina beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară este compatibilă cu articolul 33 și/sau cu articolul 29 din Directiva 2011/95/UE în cazul în care aceasta este justificată prin realizarea unei repartiții corespunzătoare a sarcinii reprezentate de protecția socială între diferitele instituții competente de pe teritoriul național?
- 3) Impunerea unei condiții de reședință în sarcina beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară este compatibilă cu articolul 33 și/sau cu articolul 29 din Directiva 2011/95/UE în cazul în care aceasta este justificată prin motive de politică în materie de migrație sau de integrare, de exemplu în scopul evitării unor focare de tensiune socială ca urmare a stabilirii unui număr ridicat de străini în anumite comune sau districte? În acest sens, este suficient să se indice în mod abstract motive de politică în materie de migrație sau de integrare ori astfel de motive trebuie stabilite concret?

⁽¹⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, p. 9).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 25 septembrie 2014 – Seusen Sume/Landkreis Stade

(Cauza C-445/14)

(2014/C 439/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Seusen Sume

Intimat: Landkreis Stade

Cu participarea: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Întrebările preliminare

- 1) Obligația de a-și stabili reședința într-o anumită zonă a statului membru delimitată geografic (comună, district, regiune) reprezintă o restricție a liberei circulații în sensul prevăzut la articolul 33 din Directiva 2011/95/UE ⁽¹⁾ în cazul în care resortisantul străin beneficiază în rest de libertatea de circulație și de ședere pe teritoriul național al statului membru?
- 2) Impunerea unei condiții de reședință în sarcina beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară este compatibilă cu articolul 33 și/sau cu articolul 29 din Directiva 2011/95/UE în cazul în care aceasta este justificată prin realizarea unei repartii corespunzătoare a sarcinii reprezentate de protecția socială între diferitele instituții competente de pe teritoriul național?
- 3) Impunerea unei condiții de reședință în sarcina beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară este compatibilă cu articolul 33 și/sau cu articolul 29 din Directiva 2011/95/UE în cazul în care aceasta este justificată prin motive de politică în materie de migrație sau de integrare, de exemplu în scopul evitării unor focare de tensiune socială ca urmare a stabilirii unui număr ridicat de străini în anumite comune sau districte? În acest sens, este suficient să se indice în mod abstract motive de politică în materie de migrație sau de integrare ori astfel de motive trebuie stabilite concret?

⁽¹⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, p. 9).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spania) la 2 octombrie 2014 – Manuel Orrego Arias/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Cauza C-456/14)

(2014/C 439/31)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant: Manuel Orrego Arias

Pârâtă: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Întrebarea preliminară

Interpretarea articolului 3 alineatul (1) litera (a) primul paragraf din Directiva 2001/40/CE ⁽¹⁾ a Consiliului și, în special, chestiunea dacă expresia *infracțiune pasibilă de pedeapsă cu privare de libertate de cel puțin un an* cuprinsă în această normă se referă la pedeapsa prevăzută în *abstracto* pentru delictul în discuție sau, dimpotrivă, la pedeapsa concretă aplicată condamnatului și, în consecință, dacă decizia unui stat membru de îndepărtare a unui resortisant al unei țări terțe condamnat la o pedeapsă privativă de libertate de opt luni ar trebui sau nu ar trebui să fie recunoscută de alte state membre.

(¹) Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale ordinario di Cagliari (Italia) la 2 octombrie 2014 – Procedură penală împotriva Claudia Concu, Isabella Melis

(Cauza C-457/14)

(2014/C 439/32)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Cagliari

Părțile din procedura principală

Claudia Concu, Isabella Melis

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 și următoarele TFUE și articolul 56 și următoarele TFUE și principiile consacrate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea din 16 februarie 2012 [cauzele conexe C-72/10 și C-77/10] trebuie interpretate în sensul că se opun atribuirii printr-o procedură de cerere de ofertă a unor licențe cu o durată mai mică decât cea a licențelor atribuite în trecut în cazul în care procedura de cerere de ofertă menționată a fost inițiată în scopul remedierii consecințelor excluderii ilegale a anumitor operatori din procedura de cerere de ofertă anterioară?
- 2) Articolul 49 și următoarele TFUE și articolul 56 și următoarele TFUE și principiile consacrate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea din 16 februarie 2012 [cauzele conexe C-72/10 și C-77/10], citată anterior, trebuie interpretate în sensul că se opun ca cerința reorganizării sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare ale licențelor să constituie o justificare adecvată pentru o durată redusă a licențelor care fac obiectul procedurii de cerere de ofertă în raport cu durata licențelor atribuite în trecut?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 8 octombrie 2014 – Asparuhovo Lake Investment Company OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” – Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Cauza C-463/14)

(2014/C 439/33)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Varna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asparuhovo Lake Investment Company OOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” – Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 24 alineatul (1) și articolul 25 litera (b) din Directiva 2006/112⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că noțiunea „prestare de servicii” cuprinde și situațiile contractelor de abonament privind prestarea serviciilor de consultanță, precum cele din procedura principală, în care prestatorul, care dispune de personal calificat pentru prestarea serviciilor, s-a pus la dispoziția beneficiarului pe durata contractului și s-a obligat să se abțină de la încheierea unor contracte cu obiect similar cu concurenții beneficiarului?
- 2) Articolul 64 alineatul (1) și articolul 63 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că, în cazul serviciilor de consultanță prestate pe bază de abonament, faptul generator al taxei intervine la expirarea perioadei pentru care s-a convenit plata, fără să prezinte importanță dacă beneficiarul a apelat sau cât de des a apelat la serviciile pentru care consultantul s-a aflat la dispoziția sa?
- 3) Articolul 62 alineatul (2) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că prestatorul de servicii în cadrul unui contract de abonament de consultanță este obligat să factureze taxa pe valoarea adăugată la expirarea perioadei pentru care s-a convenit tariful aferent abonamentului sau această obligație ia naștere numai dacă beneficiarul a apelat la serviciile consultantului în respectiva perioadă fiscală?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Acțiune introdusă la 13 octombrie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei

(Cauza C-468/14)

(2014/C 439/34)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: M. Clausen, C. Cattabriga, agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin menținerea unui situații juridice conform căreia este permisă vânzarea în vrac a tutunului pentru uz oral, contrar articolului 8 coroborat cu articolul 2 punctul 4 din Directiva 2001/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de fabricare, prezentare și vânzare a produselor din tutun⁽¹⁾, Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate.
- obligarea Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 8 din Directiva 2001/37 întrucât a interzis doar vânzările de tutun pentru uz oral sub forma produselor ambalate în doze la plic sau în plicuri poroase, iar nu și vânzările vrac de tutun pentru uz oral. Regatul Danemarcei nu a contestat că legislația sa nu este conformă dreptului Uniunii în ceea ce privește interzicerea introducerii pe piață a tutunului pentru uz oral. O propunere legislativă care ar fi introdus interzicerea completă a comercializării tutunului pentru uz oral în Danemarca a fost cu toate acestea respinsă de Parlamentul danez.

Regatul Danemarcei nu și-a luat alte angajamente pentru a face reglementarea daneză conformă cu dreptul Uniunii. Comisia constată deci că Regatul Danemarcei continuă să nu își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 coroborat cu articolul 2 punctul 4 din Directiva 2001/37.

⁽¹⁾ JO L 194, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 125.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 24 octombrie 2014 – Technische Universität Dresden/Comisia

(Cauza T-29/11) ⁽¹⁾

(„Clauză compromisorie — Program de acțiune comunitară în domeniul sănătății publice — Contract de finanțare a unui proiect — Acțiune în anulare — Notă de debit — Natura contractuală a litigiului — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate — Recalificarea acțiunii — Costuri eligibile”)

(2014/C 439/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Technische Universität Dresden (Dresda, Germania) (reprezentant: G. Brüggem, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Bogensberger și D. Calciu, ulterior W. Bogensberger și F. Moro, agenți, asistați de R. Van der Hout și A. Köhler, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a notei de debit nr. 3241011712, emisă de Comisie la 4 noiembrie 2010 în vederea rambursării sumei de 55 377,62 euro plătite reclamantei în cadrul unei contribuții financiare în susținerea unui proiect desfășurat în temeiul programului de acțiune comunitară în domeniul sănătății publice (2003-2008).

Dispozitivul

- 1) Cheltuielile de personal pentru doamna H., în valoare de 56,76 euro, unele cheltuieli de deplasare, în valoare de 1 354,08 euro, și unele costuri pentru prestări de servicii, în valoare de 351,82 euro, efectuate de Technische Universität Dresden în cadrul executării contractului, având numărul de referință 2003114 (SI2.377438), referitor la finanțarea proiectului „Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants – Coordinating Party (LiS)”, desfășurat în temeiul programului de acțiune comunitară în domeniul sănătății publice (2003-2008), sunt eligibile, astfel încât creanța Comisiei Europene aferentă acestor cuantumuri și înscrisă în nota de debit nr. 3241011712 din 4 noiembrie 2010 este neîntemeiată.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Technische Universität Dresden la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 80, 12.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 24 octombrie 2014 – Grau Ferrer/OAPI – Rubio Ferrer (Bugui va)(Cauza T-543/12) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară figurativă Bugui va — Marca figurativă națională anterioară Bugui și marca figurativă comunitară anterioară BUGUI — Motiv relativ de refuz — Respingerea opoziției — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Existența mărcii anterioare — Neluare în considerare a unor elemente de probă prezentate în susținerea opoziției în fața camerei de recurs — Putere de apreciere a camerei de recurs — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv*”]

(2014/C 439/36)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Spania) (reprezentant: J. Carbonell Callicó, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: S. Palmero Cabezas și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenienți la Tribunal: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Spania) și Alberto Rubio Ferrer (Xeraco) (reprezentant: A. Cañizares Doménech, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 11 octombrie 2012 (cauzele conexe R 274/2011-4 și R 520/2011-4) privind o procedură de opoziție între domnul Xavier Grau Ferrer, pe de o parte, și domnii Juan Cándido Rubio Ferrer și Alberto Rubio Ferrer, pe de altă parte

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 11 octombrie 2012 (cauzele conexe R 274/2011-4 și R 520/2011-4).
- 2) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de domnul Xavier Grau Ferrer.
- 3) Domnii Juan Cándido Rubio Ferrer și Alberto Rubio Ferrer suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 55, 23.2.2013.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 octombrie 2014 – Holistic Innovation Institute/REA

(Cauza T-706/14 R)

[„*Măsuri provizorii — Proiecte finanțate de Uniunea Europeană în domeniul cercetării și dezvoltării tehnologice — Decizie de respingere a participării la anumite proiecte — Cerere de suspendare a executării — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate*”]

(2014/C 439/37)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Spania) (reprezentant: R. Muñiz García, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Cercetare (REA) (reprezentant: G. Gascard, agent)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei ARES (2014) 2461172 a Agenției Executive pentru Cercetare (REA) din 24 iulie 2014, prin care se exclude participarea reclamantei la proiectele ZONESEC și Inachus.

Dispozitivul

- 1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
- 2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Acțiune introdusă la 12 mai 2014 – Arvanitis și alții/Parlamentul European și alții**(Cauza T-350/14)**

(2014/C 439/38)

*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamanți: Athanasios Arvanitis (Rodos, Grecia) și alți 47 de reclamanți (reprezentant: Ch. Papadimitriou, avocat)

Pârâți: Parlamentul European, Consiliul European, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Banca Centrală Europeană, Eurogrup

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că pârâții nu au adoptat măsurile legislative necesare pentru a face pe deplin aplicabile principiile generale de drept ale Uniunii și, în special, directiva referitoare la munca pe durată determinată cu ocazia concedierii reclamanților din fosta societate Olympiaki Aeroporia, care a fost impusă printr-o decizie a Comisiei Europene, transpusă în ordinea juridică elenă prin Legea 3717/2008;
- acordarea în beneficiul reclamanților și a tuturor angajaților concediați din fosta societate Olympiaki Aeroporia, prin intermediul unui act al Uniunii – directivă, regulament sau alt text legislativ cu aplicabilitate directă – a posibilității de a percepe indemnizația la care ar fi avut dreptul în calitate de angajați permanenți, cu ocazia concedierii lor/plecării lor obligatorii din societatea Olympiaki Aeroporia;
- obligarea la plata unei despăgubiri de 300 000 euro pentru fiecare reclamant prin intermediul unui act al Uniunii – directivă, regulament sau alt text legislativ cu aplicabilitate directă – cu titlu de reparație pentru necazurile și grijile pe care le-au suferit, precum și pentru încălcarea gravă a drepturilor lor fundamentale și pentru încetarea prematură a vieții lor profesionale.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă două motive.

1. Primul motiv: Legea 3717/2008 prin care s-a prevăzut închiderea Olympiaki Aeroporia și concedierea tuturor angajaților temporari ai acesteia reprezintă un veritabil act al Uniunii care, în esență, a fost impus de instituțiile Uniunii Europene, în special de BCE și de Comisia Europeană, iar toate măsurile legislative adoptate de guvernul elen au fost adoptate în conformitate cu recomandările și, mai precis, ca urmare a deciziei Eurogrupului, a ECOFIN, a BCE și a Comisiei Europene.
 2. Al doilea motiv: faptul de a nu asimila angajații temporari care luau în cadrul fostei societăți Olympiaki Aeroporia cu ceilalți lucrători permanenți ai Olympiaki Aeroporia și faptul de a nu fi fost despăgubiți în mod expres cu ocazia plecării lor din această societate le-au cauzat reclamanților un prejudiciu direct, personal și serios și i-au privat de drepturile lor fundamentale.
-

Acțiune introdusă la 30 mai 2014 – Grigoriadis și alții/Parlamentul European și alții**(Cauza T-413/14)**

(2014/C 439/39)

*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamanți: Grigoris Grigoriadis (Atena, Grecia), Faidra Grigoriadou (Atena), Ioannis Tsolias (Salonic, Grecia), Dimitrios Alexopoulos (Salonic), Nikolaos Papageorgiou (Atena) și Ioannis Marinopoulos (Atena), (reprezentant: Ch. Papadimitriou, avocat)

Pârâți: Parlamentul European, Consiliul European, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Banca Centrală Europeană, Eurogrup

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că pârâții nu au adoptat măsurile legislative necesare în vederea excluderii exprese a obligațiilor emise de Republica Elenă și cumpărate de reclamanți de la participarea forțată la planul P.S.I. [participarea sectorului privat la programul de finanțare a datoriei] care vizează deținătorii de obligațiuni emise de statul elen;
- acordarea în beneficiul reclamanților, prin intermediul unui act comunitar, directivă, regulament sau alt text legislativ de aplicabilitate directă, a posibilității de a recupera întreaga valoare a obligațiilor lor, care au fost incluse în planul P.S.I. fără să fie consultați și fără ca ei să își fi exprimat acordul;
- plata unei indemnizații de 500 000 euro, prin intermediul unui act comunitar, directivă, regulament sau alt text legislativ de aplicabilitate directă, fiecărui reclamant cu titlu de despăgubire pentru inconveniente, prejudiciile și încălcarea gravă a drepturilor fundamentale pe care le-au suferit.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv: acțiunile legislative și de altă natură care au condus Grecia la decizia ca deținătorii de obligațiuni emise de statul elen să participe la planul P.S.I. sunt veritabile acte ale Uniunii;
2. Al doilea motiv: măsurile adoptate de guvernul elen pentru a face față datoriei statului elen sunt cele impuse, în esență, de instituțiile Uniunii Europene, în special de BCE și de Comisia Europeană;
3. Al treilea motiv: pârâții au omis să adopte măsurile legislative necesare pentru ca obligațiile emise de statul elen cumpărate de reclamanți să fie excluse în mod expres prin actele Consiliului de miniștri prin care au fost stabilite condițiile de aplicare a P.S.I. în Grecia;
4. Al patrulea motiv: omisiunea exonerării exprese de la participarea la P.S.I. a acestor obligațiuni a cauzat reclamanților un prejudiciu direct, personal și serios și i-a privat de drepturile lor fundamentale;
5. Al cincilea motiv: toate măsurile legislative adoptate de guvernul elen au fost adoptate în conformitate cu recomandările și, mai precis, ca urmare a deciziilor Eurogrupului, ale ECOFIN, ale BCE și ale Comisiei Europene.

Acțiune introdusă la 2 septembrie 2014 – Micula și alții/Comisia**(Cauza T-646/14)**

(2014/C 439/40)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamanți: Ioan Micula (Oradea, România), S.C. European Food SA (Drăgănești România), S.C. Starmill Srl (Drăgănești), S.C. Multipack Srl (Drăgănești), Viorel Micula (Oradea) (reprezentanți: K. Hobér, J. Ragnwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard și Y. Banifatemi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2014) 3192 final din 26 mai 2014 adoptată în cadrul procedurii de ajutor de stat SA.38517 (2014/NN) – Micula/România (executarea hotărârii arbitrale ICSID), prin care se dispune ca România să suspende orice acțiune care poate conduce la executarea sau la punerea în aplicare a hotărârii arbitrale din 11 decembrie 2013 a Tribunalului arbitral constituit pe lângă Centrul Internațional pentru Reglementarea Diferendelor relative la Investiții în cauza Ioan Micula, Viorel Micula și alții/România (cauza ICSID nr. ARB/05/20), întrucât Comisia consideră că executarea hotărârii arbitrale constituie un ajutor de stat ilegal, până la momentul în care Comisia va adopta o decizie finală cu privire la compatibilitatea ajutorului de stat cu piața internă;
- acordarea cheltuielilor de judecată efectuate de reclamanți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neкомпetență

- Dreptul Uniunii nu este aplicabil în acest caz, iar Comisia nu are competența de a adopta o decizie potrivit articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999. Decizia Comisiei nu ia în considerare faptul că, potrivit dreptului internațional, România este obligată să execute fără întârziere hotărârea arbitrală ICSID și că obligațiile asumate de România în temeiul dreptului internațional prevalează asupra obligațiilor asumate în temeiul dreptului Uniunii. Decizia Comisiei încalcă articolul 351 alineatul (1) TFUE și articolul 4 alineatul (3) TUE, în care sunt recunoscute și sunt protejate obligațiile României rezultate din Convenția privind ICSID și din Tratatul bilateral încheiat între Suedia și România privind investițiile.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o vădită eroare de drept și de apreciere

- Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a calificat executarea hotărârii arbitrale ICSID drept o nouă măsură de ajutor de stat și prin faptul că a încălcat încrederea legitimă a reclamanților. Întreaga decizie a Comisiei se întemeiază pe prezumția falsă că executarea hotărârii arbitrale ICSID constituie un ajutor de stat potrivit dreptului Uniunii. Hotărârea arbitrală ICSID nu conferă un avantaj economic reclamanților, nu constituie o măsură selectivă, nu reprezintă o măsură voluntară imputabilă României și nu denaturează sau nu amenință să denatureze concurența.

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2014 – Bayerische Motoren Werke/Comisia

(Cauza T-671/14)

(2014/C 439/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bayerische Motoren Werke AG (München, Germania) (reprezentanți: M. Rosenthal, G. Drauz și M. Schütte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, a deciziei pârâtei din 9 iulie 2014 în cazul SA.32009 (2001/C) în măsura în care declară incompatibilă cu piața internă suma care depășește 17 de milioane de euro (28 257 273 de euro) din ajutorul solicitat în valoare de 45 257 273 de euro;
- cu titlu subsidiar, anularea, în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, a deciziei pârâtei din 9 iulie 2014 în cazul SA.32009 (2001/C) în măsura în care declară ca fiind incompatibilă cu piața internă suma de 22,5 milioane de euro, care este scutită de obligația de notificare prin articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 800/2008 ⁽¹⁾;

- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu articolul 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

1. Primul motiv: încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE

- Reclamanta susține că pârâta ar fi încălcat articolul 108 alineatul (3) TFUE prin faptul că nu s-ar fi achitat de obligația examinării cu atenție și imparțialitate, și că ar fi constat în mod vădit eronat că comunicarea referitoare la criteriile de apreciere aprofundată a ajutoarelor regionale destinate unor mari proiecte de investiții era aplicabilă în totalitate;
- Reclamanta mai susține că, în cazul în care pârâta ar fi apreciat în mod corect poziția pe care o ocupă reclamanta pe piață, nu s-ar fi putut realiza o analiză aprofundată. Prin analiza aprofundată realizată fără a se fi stabilit în prealabil poziția reclamantei pe piață și prin tratamentul discriminatoriu care i s-a aplicat astfel reclamantei, pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

2. Al doilea motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE

- Reclamanta susține în continuare că prin limitarea, în mod vădit eronat, a efectului de stimulare și a caracterului proporțional al ajutorului la diferența de costuri dintre instalațiile de la München și cele de la Leipzig, diferență pe care a evaluat-o *ex ante* la 17 milioane de euro, pârâta ar fi încălcat articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE.
- În această privință, reclamanta afirmă că procedând în mod automat la o analiză aprofundată, focalizată asupra valorii diferenței de costuri, pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere, care în ultimă instanță au împiedicat-o să își exercite în mod corect puterea de apreciere, în special la examinarea proporționalității și a efectelor ajutorului.

3. Motiv subsidiar: încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE și a Regulamentului nr. 800/2008

- Cu titlu subsidiar, reclamanta susține că interzicând, în mod vădit eronat, Republicii Federale Germania să acorde reclamantei un ajutor întemeiat pe schema de ajutoare autorizată de Investitionszulagengesetz (Legea privind subvențiile pentru investiții) cu o valoare inferioară pragului de 22,5 milioane de euro de declanșare a obligației de notificare, pârâta a încălcat articolul 108 alineatul (3) TFUE și Regulamentul nr. 800/2008.
- Reclamanta consideră că prin limitarea ajutoarelor la o valoare mai mică decât pragul de declanșare a obligației de notificare, pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere, un abuz de putere și o discriminare ilicită a părâtei în raport cu beneficiarii de ajutoare care ar fi primit suma de 22,5 milioane de euro scutită de obligația de notificare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare) (JO L 214, p. 3).

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2014 – August Wolff și Remedia/Comisia

(Cauza T-672/14)

(2014/C 439/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Germania), Remedia d.o.o. (Zagreb, Croația) (reprezentanți: P. Klappich, C. Schmidt și P. Arbeiter, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare C(2014) 6030 final a Comisiei Europene din 19 august 2014 privind autorizațiile de introducere pe piață a medicamentelor de uz uman pentru uz topic cu o concentrație ridicată de estradiol, în conformitate cu articolul 31 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului, în măsura în care prin această decizie statele membre trebuie să respecte obligațiile care le revin în temeiul deciziei de punere în aplicare în ceea ce privește medicamentele pentru uz topic cu un conținut de estradiol de 0,01 %, enumerate și neenumerate în anexa I la decizia de punere în aplicare, cu excepția restricției potrivit căreia medicamentele pentru uz topic cu un conținut de estradiol de 0,01 % menționate în anexa I la decizia de punere în aplicare pot fi utilizate în continuare doar pe cale intravaginală;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 31 și următoarelor din Directiva 2001/83/CE⁽¹⁾

- În această privință, se invocă faptul că decizia de punere în aplicare atacată se întemeiază pe o procedură inițiată și desfășurată în mod nelegal din punct de vedere formal. Reclamantele precizează în acest sens, printre altele, că, în mod contrar articolului 31 alineatul (1) prima teză din Directiva 2001/83/CE, procedura nu a fost inițiată anterior, ci abia ulterior adoptării unei decizii privind cererea de reînnoire a autorizației pentru medicamentul în cauză și că, în plus, nu a fost vorba despre un caz special care afectează interesele Uniunii. Mai mult, inițierea procedurii implică, în privința primei reclamante, o eludare a dispozițiilor existente în statul membru Germania referitoare la reînnoirea autorizațiilor pentru medicamente.
- Reclamantele susțin în continuare că Comitetul științific competent pentru evaluarea riscurilor nu a fost sesizat în legătură cu procedura respectivă și că, în plus, în cadrul Comitetului științific pentru medicamente de uz uman, sesizat în legătură cu procedura, a fost numit în calitate de raportor un membru care nu este imparțial.
- Prima reclamantă invocă de asemenea faptul că nu a fost ascultată în mod legal cu privire la un aspect esențial în cadrul procedurii de reexaminare a avizului.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 116 prima teză și a articolului 126 prima teză din Directiva 2001/83/CE

- În această privință, reclamantele susțin că decizia de punere în aplicare se întemeiază pe o apreciere incorectă a raportului beneficii/riscuri ale medicamentului. Nu s-a ținut seama în special de împrejurarea că, în cursul unei perioade de prezență pe piață de peste 45 de ani, primei reclamante nu i-au fost semnalate raportări privind existența unor riscuri grave legate de utilizarea medicamentului cu un conținut de estradiol de 0,01 %.
- În plus, Comisia, căreia îi revenea în această privință obligația de prezentare a faptelor și sarcina probei, nu ar fi furnizat date și informații științifice noi din care să rezulte existența unui nou risc legat de utilizarea medicamentului.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor proporționalității și egalității de tratament

- În ceea ce privește al treilea motiv, reclamantele arată că avertismentele care figurează în informațiile referitoare la produs prevăzute de decizia de punere în aplicare și celelalte restricții privind autorizarea introducerii pe piață a medicamentului, precum și cerințele aferente sunt disproporționate și încalcă principiul egalității de tratament. În special, o limitare a duratei de utilizare concomitent cu excluderea unei utilizări repetate a medicamentului care se adaugă modificărilor prevăzute ale informațiilor referitoare la medicament sunt disproporționate. În orice caz, în locul limitării duratei de utilizare concomitent cu excluderea unei utilizări repetate a medicamentului, precum și a cerințelor aferente, ar fi trebuit să se dispună, ca mijloc mai puțin constrângător, realizarea unui studiu pentru a analiza preocupările legate de sănătate prezumate.

⁽¹⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3).

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2014 – Lupin/Comisia**(Cauza T-680/14)**

(2014/C 439/43)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Lupin Ltd (Maharashtra, India) (reprezentanți: M. Pullen, R. Fawcett-Feuillette, M. Boles, Solicitors, V. Wakefield, Barrister, și M. Hoskins QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei în măsura în care Comisia a constatat în aceasta o încălcare de către Lupin a articolului 101 TFUE și/sau
- anularea sau reducerea amenzii aplicate Lupin și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Lupin.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii sale, reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei C (2014) 4955 final a Comisiei din 9 iulie 2014 în cazul AT.39612 – Perindopril (Servier).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept întrucât a constatat că reclamanta săvârșise o încălcare *prin obiect* a articolului 101 TFUE. Reclamanta arată că:
 - constatarea Comisiei este ilegală deoarece aplică un criteriu juridic total nou și incorect. Acesta se bazează în special pe plata unui „stimulent important” care, potrivit reclamantei, nu reiese din jurisprudența existentă și este eronată în drept;
 - abordarea Comisiei nu a permis consacarea și punerea în practică nu numai a obiectivelor dreptului concurenței, ci și a celor ale dreptului brevetelor și ale procedurii civile moderne. Potrivit reclamantei, Comisia ar fi trebuit să aprecieze problema restrângerii prin obiect pe baza teoriei restrângerilor accesorii și/sau referindu-se la principiile expuse în Hotărârea Wouters. Aceste erori constituie erori de drept.
 2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept întrucât a constatat că reclamanta săvârșise o încălcare *prin efect* a articolului 101 TFUE. Reclamanta consideră că abordarea Comisiei pentru a decide dacă un acord de soluționare amiabilă în materia brevetelor a constituit o încălcare prin efect prezintă aceleași neajunsuri ca și abordarea sa privind încălcările prin obiect.
 3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că Comisia a aplicat în mod eronat o amendă reclamantei; cu titlu subsidiar, pe faptul că quantumul amenzii aplicare este excesiv și trebuie să fie redus. Reclamanta susține că:
 - comportamentul său pretins ilicit avea un caracter de noutate și nu putea așadar să fie sancționat cu o amendă; cu titlu subsidiar, putea fi aplicată doar o amendă simbolică;
 - amenda nu reflectă gravitatea și durata relative ale încălcării presupuse a reclamantei și este injustă;
 - Comisia nu a luat în considerare legitimitatea valorii proprietății intelectuale transferate de reclamantă către Servier;
 - Comisia a încălcat principiul egalității de tratament în raport cu amenda aplicată Krka.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO